

ÍNDIX

Capítol I.....	pàg. 2
Capítol II	pàg. 3
Capítol III	pàg. 4
Capítol IV	pàg. 4-5
Capítol V	pàg. 6-7
Capítol VI	pàg. 7-8
Antología de textos a modo de bibliografía	pàg. 9
Qüestions després de la lectura del llibre	pàg. 10-11

CAPÍTOL I. La inteligencia resuelta

- **Quina resposta dona el llibre a la cita següent: *De qué sirve que el entendimiento se adelante si el corazón se queda?***

El llibre ens diu que no serveix gaire que l'intel·lecte hagi evolucionat, que raoni, que pensi i que imagini si finalment, per a dur a terme una decisió, hem de consultar també els nostres sentiments, que poden anul·lar tot allò decidit per l'intel·lecte.

- **Què és la memòria intel·ligent, la mirada intel·ligent, segons el llibre?**

La memòria intel·ligent és la memòria feta per mi mateixa, creada per mi. És una memòria que rep les meves ordres, una memòria que jo governada. Per això és una memòria intel·ligent, perquè està regida per mi, per la meua pròpia intel·ligència. La mirada intel·ligent és aquella que cerca allò que li convé, que creu que li pot ser útil i beneficiós, de profit, i també està sota les ordres de la intel·ligència de cada persona.

- **Per què segons el llibre és necessari tenir un projecte davant la realitat? Què és?**

El llibre defineix un projecte com a una aspiració resolta, determinada. També es pot interpretar com un punt de vista personal d'una parcel·la de realitat. Segons el llibre, aquest desig és necessari perquè si no existís no percebríem la realitat, no seríem capaços de veure res. De fet, la perspectiva forma part de la base biològica de cada persona, per tant, no pot deixar de succeir que posseïm diversos punts de vista.

CAPÍTOL II. La inteligencia i el lenguaje

- **Què vol dir que nuestra inteligencia es lingüística?**

Que la base de l'intel·lecte és el llenguatge, ja que amb ell pensem, planifiquem i ens relacionem (ens comuni—quem amb altres persones i amb nosaltres mateixos).

- **Què es la voluntat intel·ligent? Com hi intervé en el llenguatge?**

La voluntat intel·ligent és la nostra pròpia intel·ligència, aquella que configurem gràcies a l'aprenentatge a mesura que anem creixent i que depèn de l'educació i l'entorn en el qual ho fem. Bàsicament es tracta de saber escollir els impulsos, quins s'han de realitzar i quins s'han de frenar. La voluntat intel·ligent està relacionada amb el llenguatge perquè la manera d'adquirir-la és pensant lingüísticament i interiorment les conseqüències derivades de realitzar un determinat impuls. Feta la deliberació, es donarà pas a la decisió

- **Defineix, diferencia i posa exemples entre valors sentits i valors pensats.**

Els valors sentits són aquells valors que es creen en la part del psiquisme afectiu, i els valors pensats són aquells que es configuren en el psiquisme cognitiu. Aquesta és una de les diferències, i una altra que deriva d'aquesta primera és que els valors afectius es regeixen pels sentiments de cada persona, mentre que els valors pensats són l'intel·lecte.

Un exemple de valor afectiu és qualsevol dels sentiments: gelosia, enveja, tristesa, etc. Un exemple de valor cognitiu és qualsevol concepte, el llenguatge, la cultura, etc.

CAPÍTOL III. El bello discurrir de un sutil río.

- **Interpreta aquest títol, identifica els termes de la metàfora i fes una síntesi del capítol.**

El títol es refereix a la constitució de la intel·ligència, a tots els components que la formen. El riu és la intel·ligència, que té diversos afluents que componen la síntesi del capítol. Ens parla sobre la importància de l'aprenentatge, sobre les meravelles del llenguatge formal, defineix comprendre i escoltar i tots els malentesos que això pot ocasionar, i moltes altres coses.

- **Raona perquè l'autor del llibre escriu Siempre comprendemos algo a partir de lo que ya sabemos y quien sepa muy poco comprenderá muy poco**

Perquè per aprendre una cosa nova necessitem saber alguna cosa anteriorment. Per tant, aquell que sàpiga poques coses, aquell que entengui una petita part de la realitat, tindrà una base molt fluixa per poder construir-hi a sobre una intel·ligència més rica. Quan menys coses sàpigues, menys entendràs i viceversa.

CAPÍTOL IV ¿Y si el corazón se queda?

- **Segons l'autor hi ha uns elements que incideixen en la nostra situació emocional i afectiva. Quins són? Explica'ls.**

El elements que influeixen en la nostra situació emocional i afectiva són: la situació real, les necessitats, els desitjos o els projectes que tenim, la creença pròpia, i el self i el coping. La situació real és allò que ens succeeix en una situació, en un moment concret. Depèn de la persona els sentiments seran diferents, ja que no tothom té les mateixes idees de les coses que ens envolten. Les necessitats, els desitjos, o els projectes que tenim, ja que no totes les persones tenen els mateixos desitjos, i en conseqüència, no tothom li dóna la mateixa importància a una mateixa cosa. Les creences les aprenem des de ben petits, és a dir, que les adquirim de la cultura i de la societat. Ens configuren i ens ajuden a comprendre'ns a nosaltres mateixos, i ens guien per saber quan ens sentim fracassats, culpables, desconfiats o tot lo contrari. El self és la idea que cada persona té sobre si mateixa (que sovint es dedueix a partir de l'opinió dels demés). El coping és la capacitat personal de resoldre problemes, de com ens hi enfrontem.

- **Explica com l'autor del llibre organitza la flora de nuestro corazón, és a dir, descriu els sentiments i desitjos d'acord al llibre. Posa exemples.**

L'autor classifica els sentiments en sentiments objectius i sentiments fruits del nostre entorn. Els sentiments objectius són aquells que es desenvolupen a partir d'un objecte, una situació o una persona. Els altres sentiments són els que avaluen la nostra vida quotidiana, i ens reflecteixen a nosaltres mateixos quan estem tristos, alegres, etc. Un exemple de sentiment objectiu és la felicitat que sentim un dia perquè rebem una carta d'una persona molt especial. Un exemple de sentiment de balanç seria la malenconia. Els desitjos són la necessitat d'aconseguir allò que no tenim, i per no tenir aquesta cosa que ens falta, se'ns crea un malestar. Un exemple de desig és voler qualsevol objecte que no tinguem (una moto, un joc d'ordinador determinat, una nina concreta, etc.)

- **Navegar és la gran metàfora del viure intel·ligent, per què? Comenta-ho.**

Perquè representa que la barca que navega per les aigües és la intel·ligència, i les aigües, el món que ens envolta. Així doncs, el viure intel·ligent és saber moure's (navegar) per la vida amb el pensament, sabent en tot moment el que fas i fent lo correcte, obtenint els màxims beneficis. A més a més, l'autor juga amb aquesta metàfora i ens comenta que també és important el vent per a navegar, és a dir, que moure's pel món amb intel·ligència també depèn de la capacitat personal.

CAPÍTOL V. La intel·ligència compartida.

- **Què entén l'autor del text per intel·ligència compartida?**

Per intel·ligència compartida entén aquella intel·ligència que comparteix un grup de persones, és a dir, el pensament d'un grup, ja sigui la família, una ètnia concreta, etc. És aquella intel·ligència que és comú a algunes persones.

- **En quin sentit el diàleg forma part de la intel·ligència compartida? Per què és difícil dialogar? Quins són els obstacles al diàleg de què parla el llibre?**

El diàleg forma part de la intel·ligència compartida perquè és la manera com els components del grup exposen la seva intel·ligència personal. És difícil dialogar perquè de vegades hi ha hagut diferències en el grup, que creen incomoditats i diversos sentiments negatius (enveja, gelosia, etc.) o malentesos, o altres motius que fan que la conversa sigui difícil. Els obstacles citats per l'autor són: que no interpretem bé les paraules que escoltem o bé que no usem les paraules correctes i creem confusions; que utilitzem un entramat de codis, creences i prejudicis per a desxifrar algunes senyals (també crea confusions); que els homes i les dones (en general) veuen el llenguatge de diferent manera; que com que tenim el psiquisme afectiu i el psiquisme cognitiu, pot ser que un dels dos no entengui la conversa.

CAPÍTOL VI. El gran projecte.

- **La gran creació de la intel·ligència humana és la ètica: per què? Què té a veure amb el gran projecte?**

Perquè és la part més important de la cultura, de la nostra societat, i a més a més és molt complicada. El gran projecte depèn de l'ètica, ja que la intel·ligència es mesura a partir de la capacitat de resoldre qüestions segons la seva execució, i aquesta depèn de moltes coses, entre altres, l'ètica.

- **Diferència entre poder físic i poder simbòlic. Posa exemples propis.**

El poder físic és el poder que es troba íntegrament en la realitat, és aquell que té una relació directa amb l'existència. En canvi, el poder simbòlic no té una relació directa amb la realitat sinó que funciona mitjançant interpretacions de símbols, que representen la realitat eficientment. Per exemple, un poder físic és la força muscular d'una persona. És un fet demostrable (es pot veure si es realitza una lluita). En canvi, un poder simbòlic són dues persones casades, concretament, els papers que diuen que estan casats. És un poder simbòlic perquè els papers són un símbol que interpreta la realitat, i si no estiguessin casats, s'estimarien igual.

- **Què s'entén per dret? Quin és el seu valor? Quina la seva necessitat?**

Per dret s'entén allò que ens permet adquirir coses que amb els nostres propis mecanismes no podríem aconseguir. És a dir, que el dret és un poder simbòlic per tal de compensar les carències del poder físic (majoritàriament). El seu valor és universal, ja que només pot ser vàlid si és plural, en tota una comunitat. La necessitat del dret és d'un grau màxim, és a dir, que el dret és necessari, i en conseqüència, imprescindible, ja que tothom ha de tenir aquest poder simbòlic, per a igualar la societat i evitar les màximes injustícies i diferències.

ANTOLOGÍA DE TEXTOS A MODO DE BIBLIOGRAFIA

1. Què vol dir transfigurar el significado?

Transfigurar el significado és la manera de veure les coses, de percebre-les a través dels sentits. Són les diferents respostes donades (per la nostra ment) davant d'un mateix estímul. Aquesta manera de veure les coses ve determinada per l'art. L'autor posa uns exemples molt clars amb una fotografia, que després passa ser tot un traçat de línies, i després van sorgint perfeccions i transformacions fins a donar un producte que no té perquè assemblar-se a la fotografia inicial.

2. Què vol dir transformar la realidad?

Transformar la realidad és canviar allò que ens envolta i existeix gràcies a un projecte. Si el projecte està mal fet i és dolent, el canvi en la realitat serà negatiu (el projecte haurà fracassat), i si el projecte està ben fet i és bo, el canvi serà positiu (el projecte haurà triomfat). Aquest tercer rumbo es basa en el gran projecte de la Humanitat, que és aconseguir la dignitat. Aquest fet l'acompanya amb diversos textos de diverses èpoques i de diversos autors molt adequats.

QÜESTIONS DESPRÉS DE LA LECTURA DEL LLIBRE:

1. Al llarg del llibre es caracteritza el vol de la intel·ligència. Busca 6 cites (una de cada capítol) i a partir d'elles construeix la definició d'intel·ligència.

Capítol I (pàg. 24): *La inteligencia es la facultad del despegue y de la liberación.*

Capítol II (pàg. 49): *Nuestra inteligencia es lingüística.*

Capítol III (pàg. 77–78): *El gran vuelo de la inteligencia, la historia de su liberación de los estímulos(...), el reconocimiento de las actividades propias, la habilidad para dominarlas cada vez con mayor perfección, el aprender a volver reflexivamente la mirada, la destreza para inventar planes y anticipar el futuro, todas las aventuras y dramas de la humanización están reflejados en el lenguaje, transmitidos por el lenguaje, hechos posibles por el lenguaje.*

Capítol IV (pàg. 108): *El mundo de los sentimientos no es tan indomable como parece. (...), voy a contarle hasta qué punto están penetrados de inteligencia, aunque no lo sepamos. Para ello, comenzaré por el principio, haciendo una breve clasificación de las experiencias que componen nuestro mundo afectivo. Fundamentalmente son tres: los deseos, los sentimientos objetivos, y los sentimientos que son balance de nuestra situación en el mundo.*

Capítol V (pàg. 127): *El gran vuelo de la inteligencia fue y es un logro social. Un fruto de la inteligencia compartida. Ningún hombre solo habría podido inventar el lenguaje.*

Capítol VI (pàg. 152): *La gran creación de la inteligencia humana es la ética.*

Així doncs, a partir de les cites anomenades anteriorment es pot crear la següent definició d'intel·ligència: és la facultat de l'enlairament i l'alliberació; és lingüística (tota la intel·ligència gira entorn al llenguatge); està relacionada amb el món afectiu (els desitjos i els sentiments); ha evolucionat gràcies a que ho ha fet en societat, en comú; i com a principal producte de la intel·ligència podem anomenar l'ètica.

2. Escribe 12 conceptes que consideris principalíssims per a entendre el llibre.

1. Intel·ligència
2. Psiquisme afectiu
3. Psiquisme congitiu
4. Conèixer
5. Entendre
6. Percebre
7. Ètica
8. Enteniment

9. Llenguatge
10. Símbol
11. Memòria
12. Cultura